

Mál nr. 152/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar D.

Maður slasaðist á fingri við vinnu þ. 1. 7.2013

Gögn.

1. Málskot móttakið 6.5.2015 ásamt fylgiskjölum 1-21
2. Bréf V dags. 20.5.2016 ásamt fylgiskjölum 1-5

Málsatvik.

Starfsmaður D var stjórnandi gröfu og var að hífa járnör með gröfuskóflunni og þegar hann slakaði á til að leggja rörið segir M, sem var að aðstoða við verkið, hafa tekið eftir að rörið var að fara niður á vitlausan stað og segist M þá hafa sett höndina upp til að biðja stjórnanda gröfunnar um að stoppa svo M gæti rétt rörið af, en stjórnandinn hafi slakað gröfuskóflunni áfram niður með þeim afleiðingum að litli finger M varð á milli rörsins og skóflunnar og brotnaði. Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu D hjá V og byggir á því að slysið hafi orðið vegna saknæmrar háttsemi stjórnanda gröfunnar og þar sem slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins verði að leggja frásögn M af málsatvikum til grundvallar í málinu. M segist hafa gefið stjórnanda gröfunnar skýr merki um að stöðva vinnu og hafi staðið í þeirri trú að stjórnandinn hefði móttakið merki hans. V segir að í umrætt sinn hafi verið að setja stólpa á lager og nóg pláss hafi verið á svæðinu og algjör óþarfi hafi verið fyrir M að leggja höndina ofan á stólpann. M hafi ekki haft annað verkefni en að festa keðju á stólpa og losa aftur þegar stólpinn var kominn niður. M hafi eingöngu þurft að toga í járnstítt þegar flutningi rörsins hafi verið lokið en um mjög einfalt verk hafi verið að ræða. Þá segir V að M hafi borið að gefa stjórnanda gröfunnar skýr og ótvíræð merki og ganga úr skugga um að þau boð hafi verið meðtekin áður en M aðhafðist frekar. V segir að M hafi farið sjálfur af vettvangi og hafi D ekki verið ljóst að M yrði frá vinnu vegna þessa, en M sé ekki starfsmaður D heldur annars aðila sem D var að vinna fyrir í umrætt sinn

Álit.

M var að vinna einfalt verk í umrætt sinn og þurfti ekki að gera annað en að losa keðju sem var um járnstólpa sem verið var að setja niður með því að slaka gröfuskóflu niður. M byggir bótakröfu sína á sök stjórnanda gröfunnar og segist hafa gefið gröfumanninum ótvíræð merki um að hætta að slaka járnörinu niður. Í gögnum málsins verður ekki séð að gröfumaðurinn hafi orðið var við merkjagjöf M hvað þetta varðar og ekkert í gögnum málsins bendir til þess að gröfumaðurinn hafi í umrætt sinn sýnt af sér gáleysi þannig að leiði til bótaskyldu D. M bar einnig að gæta varúðar við það einfalda verk sem verið var að vinna í umrætt sinn og biða þangað til ljóst var að gröfumaðurinn hefði móttakið þau skilaboð sem hann segist hafa sent honum. Þegar af þessum ástæðum á M ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu D hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu D hjá V.

Reykjavík 14.6.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hrl.

Jón Magnússon hrl.